

ת"ד 522/03/13 - מדינת ישראל נגד ארז מזרחי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 522-03-13 מדינת ישראל נ' מזרחי
בפני כבוד השופט - ס. נשיא יהושע צימרמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ארז מזרחי

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון

הנאשם הואשם בכך שבעת נהיגתו ברכב ברח' אשר ברש בכפר סבא, התקרב לצומת עם רח' בן יהודה ובו מעבר חציה להולכי רגל המסומן על הכביש, ופגע בהולכת רגל אשר חצתה את מעבר החציה. כתוצאה מהפגיעה נחבלה הולכת הרגל בחבלה של ממש.

בפני בית המשפט העידו עדי התביעה והנאשם. לבית המשפט הוגשו תרשומות עדי התביעה, הודעת הנאשם, מסמכים רפואיים ותמונות ממקום האירוע.

הצדדים סיכמו בעל פה: התביעה ביקשה להרשיע את הנאשם, בין היתר, על פי הודעתו ולפיה לא הסתכל לצד ימין, הכיוון ממנו הגיעה הולכת הרגל. הסנגור ביקש לזכות את הנאשם. הסנגור הפנה את בית המשפט להבדלים בגירסאות הולכת הרגל באשר לאופן ומהירות חציית הכביש. הסנגור מציין כי, בניגוד לגירסת הולכת הרגל, הנאשם עצר רכבו על מעבר החציה עוד בטרם הגיעה הולכת הרגל למקום, עצר במקום זה למשך 20 שניות עד 2 דקות, נתן תשומת לב מלאה לנעשה בדרך, והפנה מבטו ימינה ושמאלה. להבדיל מהתנהגותו התקינה של הנאשם, הולכת הרגל עקפה את הרכב מלפניו בעודו בעמידה ונפגעה כאשר החל הנאשם בנסיעה. בנסיבות אלו, טוען הסנגור, הנאשם עשה כל מה שמצופה מנהג סביר לעשות ועל כן יש לזכותו. הסנגור טוען בנוסף כי לא נגבו הודעות מעדי ראיה ואף זאת צריך לבוא לזכותו.

לא היתה מחלוקת באשר לתוצאות התאונה.

דין והכרעה

לאחר שמיעת גירסאות הצדדים ועיון בחומר שהוגש לבית המשפט אני סבור כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב

האישום.

צודק הסנגור באמרו כי גירסת הנאשם שונה מגירסת הולכת הרגל. לגירסת הולכת הרגל היא התחילה בחציית מעבר החצייה כאשר המעבר פנוי, ואילו לגירסת ההגנה חציית הולכת הרגל התבצעה כאשר רכב הנאשם בעצירה על המעבר עוד בטרם הגעת הולכת הרגל. אין באפשרותי להכריע בין הגירסאות. למקום התאונה ובסמוך למועד התאונה, לא הגיע בוחן משטרה, ולא נאספו ממצאים ממקום התאונה. בנוסף לכך, אין בפני בית המשפט עדויות אובייקטיביות אשר יכולות לשפוך אור, ולסייע בהכרעה בין הגירסאות. בהעדר הגעת בוחן משטרה למקום התאונה ובסמוך למועד התאונה, ובהעדר ממצאים ועדויות אובייקטיביות, אין באפשרותי להכריע איזו גירסה משקפת את אשר ארע. משכך, ומאחר ובמשפט פלילי עסקינן, לא מן הנמנע כי גירסת הנאשם משקפת את אשר ארע. יחד עם זאת אני סבור כי גירסת הנאשם כשלעצמה מגלה עבירה.

ההגנה הציגה תמונות אשר לטענתה משקפות את מקום עצירת רכב הנאשם, טרם הגעת הולכת הרגל למעבר החצייה. מעיון בתמונה נ/5 ניתן לראות את רכב הנאשם בעצירה על מעבר החצייה כאשר רכבו מופנה לימין הדרך. אין מחלוקת כי הולכת הרגל הגיעה מימינו של הנאשם, אולם לדברי ההגנה, הולכת הרגל החלה בחציית המעבר כאשר רכב הנאשם בעמידה על המעבר, **עברה לפני חזית הרכב**, ובשלב זה החל הנאשם בנסיעה ופגע בה.

בדו"ח הפעולה של שוטר הסיור שהגיע למקום התאונה (ת/2) צויין כדלקמן:

"ארז טען שבא מכיוון אשר ברש כשהגיע לצומת T עם רח' בן יהודה עצר אחרי זה התקדם והתכוון לפנות ימינה לכיוון מזרח הסתכל שמאלה כדי לתת זכות קדימה לרכבים אשר נוסעים על בן יהודה ממערב למזרח התקדם ולא שם לב שבא (כך במקור) אישה מצד ימין שלו שעשתה הליכה ממזרח למערב על בן יהודה על מדרכה וכשהיא הגיע (כך במקור) למעבר חצייה רכב הנ"ל פגע בה."

זו גירסתו הספונטנית של הנאשם וניתן ללמוד ממנה שני נתונים, האחד: הנאשם לא שם ליבו להולכת הרגל, והשני: הנאשם ציין - פוזיטיבית, הסתכלות לשמאל, לכיוון ממנו מגיעים רכבים בדרך החוצה, ולא ציין שהסתכל לימין, כיוון ממנו לא אמורים להגיע רכבים, בהיות הדרך החוצה חד סטרית, ואולם יכולים להגיע הולכי רגל.

בהודעתו במשטרה (ת/4) ציין הנאשם כדלקמן:

"התקרבותי לצומת שבו מעבר חצייה וידאתי כי מעבר החצייה שמלפני פנוי והתקדמתי באטיות עד לקו הצומת כאשר רכבי חוסם את מעבר החצייה לכל רוחבו. יש בעיה של שדה ראייה בצומת מצד שמאל.....המתנתי בסבלנות עד שהתנועה שמצד שמאל שלי תיפסק וכאשר אני מסתכל לצד שמאל שלי ורואה שהתנועה מפסיקה אני מתחיל לפנות ימינה באיטיות. באותו רגע ראיתי אישה שמועדת על מכסה המנוע באזור חזית הרכב. אני מיד עצרתי והאישה נפלה קדימה מלפני חזית הרכב."

בהמשך הודעתו ולאחר שמתאר את אשר התרחש מיד לאחר התאונה הוסיף הנאשם ומסר **"האישה מיד קראה לעברי מדוע אתה לא מסתכל ימינה. למה הנהגים לא מסתכלים ימינה"**. אין בהודעתו תיאור של דברים שהשיב להולכת הרגל, באם השיב.

יתרה מזאת בהמשך החקירה ובתשובה לשאלת החוקר מסר הנאשם "אני לא ראיתי מהיכן הגיעה הולכת הרגל. אני משער שהולכת הרגל הגיעה מצד ימין שלי".

בחקירתו הראשית בבית המשפט אישר הנאשם את כל אשר אמר בהודעתו במשטרה.

לעומת זאת, בחקירתו הנגדית, מסר:

"שתי הפעולות האחרונות שבצעת לאחר שביצעתי את הנסיעה היו להסתכל שמאלה וישר לכיוון הנסיעה, אין זה אומר שבמהלך הזמן הרב שחיכיתי בצומת שהתנועה תתפנה לא הסתכלתי קדימה, קשה לי להעריך כמה זמן הייתי שם בעצירה אבל אני מעריך שמדובר בטווח של בין 20 שניות ל-2 דקות במהלך הזמן הזה יותר מפעם אחת הסתכלתי ימינה, שתי הפעולות האחרונות שביצעתי היו הסתכלות שמאלה וישר."

בהמשך עדותו, אישר הנאשם "ש^{הרכב מוטה ב- 45 מעלות לצד ימין}". ניתן להתרשם מכיוון הטיית הרכב ימינה גם מהתמונה נ/5 שההגנה הגישה. לא נטען באשר למגבלות שדה ראייה לימין הדרך.

הרושם הנוצר מדברי הנאשם לשוטר הסיוור, ומדבריו בחקירתו במשטרה, כי לא נתן דעתו לנעשה בימין הדרך. בחקירתו הראשית, כאמור, אישר הנאשם את הודעתו במשטרה ואולם בחקירתו הנגדית ביקש לרכך במקצת את הרושם באומרו כי, בהמתנתו על מעבר החציה לחליפת כלי הרכב משמאלו, הביט יותר מפעם אחת לימין הדרך. בית המשפט מתקשה לקבל גרסה מאוחרת זו, שאינה עולה בקנה אחד עם דברים ספונטניים שמסר קודם לכן.

אולם, אף לגירסתו המאוחרת קמה אשמה כנגדו, מדוע לא נתן מבט אחרון חטוף לימין הדרך טרם שהחל בנסיעה? אם אכן הסתכל גם ישר, כיצד לא ראה את הולכת הרגל עד הגעתה לחזית רכבו, הרי רכבו היה מוטה לימין? בכל אלו התרשל הנאשם ואף יותר מכך, שהרי, כאמור לעיל, הרושם שנוצר מגירסאותיו הראשונות והספונטניות הוא כי הנאשם **כלל לא נתן דעתו לימין הדרך.**

הסנגור תלה יהבו רבות במהירות חציית הולכת הרגל ואולם אף אם הולכת הרגל הגיעה בריצה למעבר החציה מה מנע מהנאשם, אשר רכבו בעמידה על מעבר החציה, לראות את הגעתה? אם הנאשם היה מסתכל ימינה, הוא היה רואה את הולכת הרגל, מאפשר לה המשך חציית המעבר בבטחה, ובכך היה מונע את התאונה. אף לגירסתו המאוחרת של הנאשם, שלא התקבלה על ידי בית המשפט, הסתכלות ימינה **במועד הרלוונטי טרם תחילת הנסיעה** היתה מונעת את התאונה.

הסנגור, בסיכומיו, התייחס גם להעדרם של עדי ראייה ואולם אין לתת משקל לטענה זו, ודאי לנוכח העובדה כי אשמת הנאשם עולה מגירסתו שלו.

לאור כל האמור אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ה , 21 יוני 2015, במעמד הצדדים